

849.9205

F965

La Fulla Teatral

10
2
8

THE UNIVERSITY OF
NORTH CAROLINA
LIBRARY

THE
BORRAS COLLECTION
FOR THE STUDY OF
SPANISH DRAMA

ACQUIRED THROUGH GIFT
FROM THE CLASS OF 1923

849.9205
F965

This **BOOK** may be kept out **TWO WEEKS ONLY**, and is subject to a fine of **FIVE CENTS** a day thereafter. It is **DUE** on the **DAY** indicated below:

--	--	--

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

<https://archive.org/details/lordelpobre00plan>

LA FULLA TEATRAL

Folletí:

L'or del Pobre

de

M. PLANAS MARULL

PREU: 10 cèntims

La Fulla Teatral

Núm. 5 Girona 1.er de Maig 1917 10 cènts.

Redacció i Administració: Calderers-21-1.er

Crida als aficionats

Es hora amics i companys, que siguem nosaltres, els admiradors i conreadors de l'art de Tal·lia, que empesos per noble ideal, demaném a l'Ecxm. Ajuntament de nostra ciutat, resolgui d'una manera apropiada l'interminable i enutjós plet del «Teatre Principal». Es hora de que'ns convencém de que el Teatre és font inagotable de costums i de ensenyances de gran profit, pel poble, i que per lo tant, i barrat com cosa inútil i inservible el nostre primer Coliseo. Es hora no deu restar quasi tot any teneat amics, i companys, que tots a la una, deixant apart rivalitats polítiques, que sols serveixen per empetití al que en son cor nien, eixequém la nostra més enèrgica protesta contra l'exposat abandono, i tinguent noció de lo que significa el Teatre, volguer-lo veure resplendent i bell tal com se mereix.

Per això ens ha sigut grata la lectura del següent article publicat

en *El Gironés*, i escrit per un amic nostre:

«CUESTIONS MUNICIPALS

EL «TEATRE PRINCIPAL»

Tenim en la vida administrativa de nostre Ajuntament, una cosa característica, una manera de fer tradicional podriem dir, que la fa diferenta amb absolut, de les dels altres pobles. La majoria dels nostres consellers, quan resolen una qüestió que pot ésser de vida o mort per una o altre cosa, no pensen mai en l'utilitat de la reforma i sempre com a suprema convicció, sols miren a qui pot fer bé aquella reforma o cosa creada. Si per un d'aquells casos freqüents, pot donar benefici a un contrari, a un que no és de la seva colla, deixen la reforma i mort adormida fins a l'eternitat.

Aixís ha succeït per ro anar més lluny amb l'Escola d'Arts i Oficis que'ls obrers s'han deixat passar (ells sabrán lo que'ls convé) i aixís succeeix actualment amb el Teatre Principal.

El Teatre Principal de Girona, la finca més hermosa que posseix el nostre Ajuntament, està en temps de crisi i no hi há per ara, cap metge que'l tregui de l'estat llastimós de postració en que es trova. I el remei no vé, perquè no hi há nirgú de

849.920E
E965
804749

dintre l'Ajuntament ni dels seus amics que es vegi prou fort per a portar endavant l'empresa. Si hi hagués un empresari *amic*, ja veuríem mouer's els conceillers i anar a votació per donar al preferit, no al que apor és millors condicions, el Teatre Principal.

*
*
*

Des de molt temps que l'Ajuntament havia pensat resoldre d'una vegada el plet del Teatre Principal al efecte que la finca servís per a lo que fou creada. Però eusaquí que un conseller que pensava ser empresari no va creure oportuna aquella resolució que se havia de dar i va matar-la deixant-la arreconada als papers de la biblioteca. I aixís es trova are.

Es precis doncs perquè no's pugui donar un altre cas abomi able com el de la Pascua passada, que l'ajuntament resolgui en definitiva aquest plet i que si no és prou ell, que demani parer a qui pugui donar-ne i aixís tornar als dies venturosos del primer coliseo de la *província*.

I ja posats a senyalar els mals, no hi serà de més exposar els remeis que segurament donarien els fruits desitjats.

L'Ajuntament, hauria de formar una Junta Autònoma integrada en part per els intel·lectuals gironins i en part per conceillers. Hauria de tenir aquesta Junta plenes facultats per a fer i desfer i organitzar les temporades. D'aquesta manera habent-hi dins ella, gent de solvencia artística, s'evitaria les estracanades que are venen i deshonren el Teatre Principal. Tots els ingressos que s'obtindrien se haurien d'empresar en hermostrar la finca i aixís podria tenir el Teatre Principal, una col·lecció de escenografia que are no poseix i veuríem també desapareixer aquelles coses pintades que no son ni decoracions ni coses que s'hi sembli.

Les qüestions del Teatre son per demés complicades i mai farà res de bó l'Ajuntament si no es desenten del Teatre Principal i no ho dona a una junta igual o semblanta a la que exposem més amunt.

Jo em permeto demanar als consellers que per una vegada, posin l'interés ciutadà devant de tot partidisme i resolguin lo del Teatre Principal d'una manera que'ls principis artístics i d'educació que son la font del Teatre, en surtin esplendorosos i trionfants.

Si aixís es fá, haurem complert una gran obra que de segur ens ens agrairà el públic tot, i d'una manera particular aquest gran estol d'aficionats a l'escena, que tenim a la nostre Ciutat.

EL CONCELLER JOAN»

Per aquestes consideracions i altres que exposarém de suma importancia i interés per vosaltres aficionats, us convoqué a la reunió que tindrà lloc el día 10 del proper Maig a las 10 de la nit en la societat «El Recreo.» Nova del Teatre 16.

AFICIONATS A L'ART DE TALIA
NO HI FALTEU!

LA FARÁNDOLA PASSA...

Preguem als Directors de les respectives Seccions dramàtiques d'aquesta ciutat, se serveixin enviar-nos a nostra Redacció, programa i invitació de totes les funcions a l'objecte de poguer anunciar i ressenyar més ampliament

les representacions que's verifiquin. Esperem no's faran repetir aital prec.

* * *

L'estrene (?) del drama «La huérfana de Játiva», d'Antón Morán, en el «Centre Moral», constituí un verdader èxit, si hem de jutjar pels sorollosos aplausos que hi tributà la concurrència, per cert ben nombrosa. No comentarem la obra, per quant ja havia sigut representada i aplaudida molts anys ha, amb el títol de «El Cristo de la pared». La presentació, com poques vegades, acuradíssima, mereixent, ll'es aplaudiments la del «Castell».

L'interpretació molt arrodonida.

La neneta Bol, amb intel·ligència encantable, digué i interpretà el paper de «Berta». L'esmentada joveneta promet molt pel Teatre. En Frigola que en l'art de fer comèdia ja en sap un niu, cumplí amb totes les de la llei. En Mitjà, amb entusiasme i saber ens representà un General «O'Mo del Infante», però tinguerem esment amb condol, que no havia fet, cabal dels concells que sens cap mal fi, li donarem el número passat. Particularment ja li dirém el perquè... El treball dels senyors Itchart, Fabregues, i Hombravella, més que acceptable. El que'ns convencé del tot fou en Virallonga, que'ns pre-

sentà un «Jacobito», amb tanta gracia que foren justos els aplaudiments que li tributaren.

Per fi de festa no hi hagué «pesa còmica», però no fou necessaria perquè la funció resultà complerta.

* * *

La Secció dramàtica del «Centre Moral», anuncia la representació del drama de indescutible mèrit «La Aldea de San Lorenzo». Sentiriem que amb l'anhel de representar melodrames, aont fins se acaba per matar a l'apuntador i a voltes molt poc instructives i gens adequades per a dit «Centre», se desviessin els aficionats que componen dita Agrupació, del camí que tants llorers els hi ha valgut o sigui representant obres catalanes, de sobrat mèrit i que son les que millor desempenyen.

* * *

En el «Centre d'Unió Republicana», tenen anunciat per avui a la nit la representació del sentimental drama de Ignaci Iglesias «Foc Nou».

Amb satisfacció donem tal nova, puig semblava que l'elenc de l'esmentada Societat, ja tornava oblidar-se de les obres catalanes.

No'ns cap dubte que avui serà dels dies que's veuràn més aplaudits.

* * *

En M. Planas Marull, està ultimant el seu nou drama que portarà per títol «Els Humils», que donarà a estrenar en un de nostres escenaris.

* * *

Una nova que'ns ompla de satisfacció: en aquesta ciutat i en una de les més importants entitats hi ha l'intent de creà una Escola de declamació.

Oportunament donarém més detalls.

* * *

Han visitat la nostra Redacció, els següents periòdics: «La Falç», de Pineda; «L'escón», del Pont Major; «La Comarca», de Olot; «El Mentidero», de Madrid; «El Consecuente», de Reus; «La Comarca Selvatana», de Santa Coloma de Farnés; «Vida Llevantina», de Canet de Mar; «Gent Nova», de Badalona; «La Montanya», de Camprodón; «Far», de Soria; a quins gustosament hem establert el canvi.

Igual que cinquanta anys enrera

OBSERVACIONS (1)

Coses que s'han perdut

La bona fè; Gibraltar; matà porc a casa; els orinadors de les entrades; l'educació; els cabells a

la romana; les trabes; afeitar se amb bola de sabó; la pedra foguera; tení mestra de ball; el minuet; portà petxera; l'unió lliberal; el ball de la Paloma; la modestia, i altres que's publicaran l'any que vé.

Coses que estàn en us

Menjà a la francesa; les centrals; afeitar-se amb pinsell; el petroli; no pagà'l sastre; agradà'l «Fausto», menjà ous ferrats al café; se demòcrata; di mal d'en Verdi; moure escàndols pels teatres; pendre café al dematí; di tu an al pare; retirà tard; du bucle; abstenir se; aprendre de gimnàstica, i altres que 's publicaran l'any que vé.

Coses que's van perdent

Les tartanes, les llumaneres; les candeles de seu; «Santo Domingo»; els bunyols de figa; el purró; els candalabres de terrissa; fé la amistat; els paraigües vermells; els veteranos; fé bugada a casa; els dinés a la rifa; féombres; els elastics; les casaques; els cantis de aram i altres que's publicaran la any que vé.

Coses que mai se perderàn

Els fàtuos; els tontos; els pobres; els dinés de qui no'n tingui; l'anà boniques les dones; les neules; el dú camisa; els ous per veure; Bellini; el pà, (?) i altres que's publicaran l'any que vé.

Serafi Pitarra

(1) Amb les quals queda demostrat el bon humor de l'immortal autor de les «Joies de la Roser».

Imp. «La Editorial Gerundense»

[Faint, illegible handwritten text in the upper left section of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in the upper right section of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in the lower left section of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in the lower right section of the page.]

INDUSTRIALS:

recordeu-vos que qui no anuncia no ven

=Americà Bar.—Servei esmerat. Rambla Alvarez, 11.

=Bar Norat.—Gran confort. Rambla Llivertat.

=Establiment a la moderna: *Bar Negre*. Rambla Llivertat.

=«Recull sardanistic» d'En Josep Grahit.—Se ven en totes les llibreries.

=«Aubades», de M. Planas Marull, amb un pròleg de C. Rahola.—Se ven al preu de 0'50 ptes.

Farmacia i Laboratori

ALMEDA

Medicaments químicament purs.—
Vins.—Aixarops dosificats.—
Aigües minero medicinals.—Específics.—Injectables.—Sueros.—
Vacunes.—Magnesia efervescent al anís i al llimó.

TARIFA ECONÓMICA
PLATERIA, 29

¡Escolti senyor!

Com a record de Girona no s'oblidi d'emportarsen un artístic gerro de la maravellosa

AIGUA DEL TER

Gustos Elixir Estomacal

ELS VENEN EN LA DROGUERIA

EL GLOBO

Progrés, 10. — GIRONA

CELLER LLACH

CIUTADANS 22

=Papé Gerió, a l'«Editorial Gerundense».—Gran baratura.

=Optica i joieria de Francisco Solà.—Rambla.

=Els millors Trajos per a nens. Sombreros, Gorres, en l'establiment de Raimonda Crehuet.—Rambla, 29.

=Banca Puig. Minali.

=Per servei acurat a la Perruqueria Pallàs.—Progrés.

=«L'higiè» Saló de Perruqueria de Pujada del Pont, 1.

Teresa Ferrerats

PLA

ESPECIAL

Cort-Rei

GRAN ASSORTIMENT

Fabrica

Renar

Propis per a regalar retrats
clàssics i moderns retrats

Obres d'art de grans mestres

Art decoratiu

Esculptura i pintura.

EXPOSICIÓ: Casa Sobrequès

EL QUE SAP LO QUE ÉS

UNA «HERNIA», COMPRA

TOT SEGUIT EL VENDAT-

GE CONTENTIU

TORRENT

